

5 Lodsseiere i Ribe Amt, som har været behandlet her i Thinget tidligere. Jeg skal ikke videre omtale dette Andragende. Vi have forhandlet det med den ærede Minister under Konferencen angaaende Finantsloven, og det er den ærede Ministers Udtalelser, som have givet Anledning til, at vi i Finantsudvalget bleve enige om at indstille, at Andragendet henvises til Ministeren. — Det næste Andragende er ogsaa en Slags Fortsættelse af et tidligere, gammelt Andragende, nemlig fra Bestyrelsen for Foreningen for Udførsel af Havfager. Der forelaa i Fjor et Andragende fra den samme Mand, som er anerkjendt fra alle Sider og særlig anbefalet af Formanden for Bestyrelsen af de jydsk Landbrugsforeningers Fælles-Forening i Sylland. Denne Mand, som er meget bekjendt her i Landet, androg i Fjor om at faae 3,000 Kr. Dette Andragende blev henvist til Ministeren, og vedkommende Mand erholdt 1,500 Kr. Nu andrager han om at faae 1,500 Kr. for næste Aar og angiver som Grund, at der nu er oprettet en Frugtvin- og Konserverfabrik, og at Foreningen til Udførsel af Havfager tæller 1400 Medlemmer. Jeg haaber derfor paa Udvalgets Begne, at den ærede Minister vil vise sig ligejaa villig og imødekommende som forrige Aar, saa at Manden faar de 1,500 Kr. — Det næste Andragende have vi ikke ligefrem turdet henvide til Ministeren. Vi vide jo nok, hvad en ligefrem Henvisning betyder i Modsætning til de andre Former, der bruges. Andragendet er fra forskjellige Sogneraad i Frederiksborg Amt, som selv have bekostet Anlægget af en Holdeplads og nu ønske at faae et Afvigespor til Godsvoerne. Det kan ikke negtes, at det vistnok er en rimelig Forbring, men da vi ikke ere særlig kjendte med vedkommende Forhold derude, have vi ment at gavne Andragendet bedst ved at henvide det til Indenrigsministerens Undersøgelse, fordi vi antage, at den ærede Minister, naar han undersøger Forholdet, mulig vil komme til det Resultat at kunne opfylde Andragendet. — Det næste Andragende er fra en Mürmester oppe i Hjørring, som har gjort noget Arbeide ved Amtmandsboligen, og da han var bed at gjøre noget Arbeide i Genhold til Tegninger og Overslag af vedkommende bygningsskyndige, af Regjeringen ansatte Mænd, forlangte Amtmanden yderligere Ting

udførte, som Manden ogsaa i god Tro gif ind paa at gjøre, men da han forlangte sin Betaling derfor, erklærede disse Regjeringens Bygningsinspektører, at da Arbeidet ikke var indbefattet under Overslaget, havde han ingen Ret til at forlange Betaling derfor. Betalingen dreier sig kun om 257 Kr. 26 Ore, altsaa for Statskassen spiller det ingen Rolle, men for vedkommende Mand spiller det maaske en stor Rolle. Andragendet er bilagt med en Forligsklage, hvoraf det ses, at Manden har betalt Materialerne af sin egenomme. Nu er vedkommende Amtmand død, og derfor kan Manden ikke henvende sig til ham, ellers vilde det maaske have været den nemmeste Maade at klare Sagen paa. Udvalget har derfor ment at burde henvide Andragendet til Indenrigsministeren, for at han mulig kunde imødekomme Manden. Da han bitterlig ved Statens Bygninger har udført Arbeide, som har kostet saa meget, som her er anført, have vi ment, at der af Statskassen kunde ydes dette ringe Vederlag, idet det vil trykke ham haardt, dersom han skal betale disse Penge af sin egenomme. Det sidste Andragende er det, som er opført under Nr. 46, som ogsaa tidligere har været henvist til Indenrigsministeren. Det er fra den bekjendte Husmandsforeningovre i Sylland. Denne Forening virker en hel Del, og dens Medlemsantal er ikke saa lille. Den modtager Tilskud fra forskjellige Amter derovre, endog meget fattige Amter yde et forholdsvis ganske klæffeligt Tilskud dertil. Foruden at denne Forening direkte støtter sine Medlemmer, vil den ogsaa arbejde paa at faae en Alderdomsforsjorgelse i Stand. Efter Foreningens Hovedformaal og den Skure, hvori den er kommen, og efter den Bestyrelse, som den har, have viovre i Sylland ment, at den ikke kunde udrette saa lidt. Da dette Andragende i Fjor var til Behandling, udtalte den høitærede Minister sig temmelig bestemt imod Andragendet saaledes, at vi ikke mente nu udenvidere at turde henvide denne Sag til Ministeren; thi det kunde jo kun lidt nytte at faae et afslaaende Svar igjen, men vi have ment, at det vilde være rigtigt at henvide Andragendet til Ministerens Overveielse. Det kunde dog være, hvis den ærede Minister nærmere vilde undersøge Sagen, at han paa en eller anden Maade kunde imødekomme denne For-